

n̄ solū lingua s̄ i uita. *l. viii*
ergo p̄dita sūt i t̄p̄ra n̄ra.
s̄ i t̄p̄rib; n̄ris. p̄dita sūt fu
tura sc̄ismata. Q̄modo ergo
illa ecclia pugnavit ōtra di
abolū. sic i uita pugnat. Nū
quid cessat pugnare adūs
diabolū. Sic dictū ē diabo
lo quia leo ⁊ draco ē. Leo p̄t
ip̄etū. draco p̄t insidias. Leo
apte irascit. draco occulte i
sidiat. Pugnavit ecclia po
rib; t̄p̄rib; adūsus leonē. pug
nat in adūsus d̄conē. *l. v*
Sed quom̄ uict ē leo. uina
t̄ ⁊ draco. Que fortitudo leo
nis ōtra illū leonē. de quo di
ctū ē. Viat leo de tribu iuda.
Et que fortitudo draconis
ōtra mortē d̄ni. q̄ serpētē in
ligno. Triūphauit enī de
morte. quā diabolus p̄pina
uerat p̄ astucias suas hōi.
Et cū exaltaret moyses sp̄etē i
heremo i ligno. p̄pls qui mor
debat n̄p̄tē i uidebat sp̄e
te ⁊ sanabat. Sic i m̄ que cū
momoherit astucia sartha

ne. intueat x̄pm̄ i ligno p̄
dentē. Ibi enī mors occisa ē.
d̄n̄s semp̄ uiuit. *l. vi*. Sed
ut occideret mortē. uestit ē
morte. Nō enī potuit mors
mori nisi i uita. Nō moritur
amaritudo nisi i dulcedine.
nō morit̄ frīḡ nisi i calore.
Nō ē mortua mors. nisi i ui
ta. Quis ē uita. x̄p̄s d̄s n̄r.
S; uita induta erat morte.
Cruafix̄ ē mortuus ē. ⁊ resur
rexit tota uita i terfecta mor
te. ⁊ deglutita morte. iam
uita resurrexit. ut de illo
dicet ap̄ls. Sam̄ q̄a x̄p̄s nō
morit̄. ⁊ mors illi ultra non
d̄nabit̄. *l. vii sc̄dm̄ iud.* *l. vii sc̄dm̄ iud.*

In illo t̄p̄e. Dixit ih̄s turbis.
Siquis uenit ad me ⁊ non
odit patrē suū ⁊ matrem
⁊ uxore ⁊ filios ⁊ fr̄es ⁊ sorores.
adhuc aut̄ ⁊ animā suā. n̄
potest m̄s esse discipulus.
Et reliq̄. *Queliam sc̄i Ego n̄ p̄t*
Si desiderat sc̄i h̄m̄ q̄
⁊ quare s̄ q̄ nobis p̄mitti
tur i celis. uilescit animo

License: [public_domain](#) – Oudenaarde, Stadsarchief Oudenaarde, Oud Archief stad Oudenaarde, nr. 877/H/6, lower pastedown – Office lectionary
(<https://fragmentarium.ms/view/page/F-l33e/5072/50821>)